॥प्रथमः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः॥

प्रजनेनं ज्योतिंर्भिर्देवतांनां ज्योतिर्विराद्धन्दंसां ज्योतिर्विराङ्घाचौं उग्नौ सं तिष्ठते विराजमि सम्पंद्यते तस्मात्तज्ञ्योतिंरुच्यते द्वौ स्तोमौं प्रातःसवनं वहतो यथां प्राणश्चांपानश्च द्वौ माध्यंन्दिन् स् सवनं यथा चक्षुश्च श्रोत्रं च द्वौ तृतीयसवनं यथा वाक्रं प्रतिष्ठा च पुरुषसम्मितो वा एष यज्ञोऽस्थूंरिः (१)

यं कामं कामयंते तमेतेनाभ्यंश्जृते सर्व्ध् ह्यस्थूरिणाभ्यश्जुतें-ऽग्निष्टोमेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ता अंग्निष्टोमेनेव पर्यगृह्णात्तासां परिंगृहीतानामश्वत्रोऽत्यंप्रवत् तस्यांनुहाय् रेत् आदंत्त् तद्गंदंभे न्यंमार्द्गस्माद्गद्भो द्विरेता अथों आहुर्वडंबायां न्यंमार्डिति तस्माद्वडंबा द्विरेता अथों आहुरोषंधीषु (२)

न्यंमार्डिति तस्मादोषंध्योऽनंभ्यक्ता रेभन्त्यथों आहुः प्रजासु न्यंमार्डिति तस्माँद्यमौ जांयेते तस्मांदश्वत्रो न प्र जांयत् आत्तरेता हि तस्माँद्वर्हिष्यनंबक्कृप्तः सर्ववेदसे वां सहस्रे वावंक्कृप्तोऽति ह्यप्रंवत् य एवं विद्वानंग्निष्टोमेन् यजंते प्राजांताः प्रजा जनयंति परि प्रजांता गृह्णाति तस्मांदाहुर्ज्येष्टयज्ञ इतिं (३)

प्रजापंतिर्वाव ज्येष्ठः स ह्यंतेनाग्रेऽयंजत प्रजापंतिरकामयत् प्र जायेयेति स मुंख्तस्त्रिवृतं निरंमिमीत् तमृग्निर्देवतान्वंसृज्यत गायत्री छन्दों रथन्त्र सामं ब्राह्मणो मंनुष्यांणाम्जः पंशूनान्तस्मात्ते मुख्यां मुख्तो ह्यसृंज्यन्तोरंसो बाहुभ्यां पश्चद्शं निरंमिमीत् तमिन्द्रों देवतान्वंसृज्यत त्रिष्टुप्छन्दों बृहत् (४)

सामं राज्न्यों मनुष्यांणामविः पशूनान्तस्मात्ते वीर्यांवन्तो वीर्यां द्यस्ंज्यन्त मध्यतः संप्तदशं निरंमिमीत् तं विश्वं देवा देवता अन्वंस्ज्यन्त जगंती छन्दों वैरूप साम् वैश्यों मनुष्यांणां गावः पशूनान्तस्मात्त आद्यां अत्रधाना द्यस्ंज्यन्त तस्माद्भ्या रेसो ऽन्येभ्यो भूयिष्ठा हि देवता अन्वसृंज्यन्त पत्त एंकवि रशं निरंमिमीत् तमनुष्ठुप्छन्दः (५)

अन्वंसृज्यत वैराज॰ सामं शूद्रो मंनुष्यांणामश्वः पशूनान्तस्मात्तौ भूंतसङ्ग्रामिणावश्वंश्च शूद्रश्च तस्मांच्छूद्रो यज्ञेऽनंवक्कृसो न हि देवता अन्वसृंज्यत् तस्मात्पादावुपं जीवतः पत्तो ह्यसृंज्येतां प्राणा वै त्रिवृदंर्धमासाः पंश्चद्रशः प्रजापंतिः सप्तद्शस्त्रयं इमे लोका असावांदित्य एंकवि्ष्श एतस्मिन्वा एते श्रिता एतस्मिन्प्रतिष्ठिता य एवं वेदैतस्मिन्नेव श्रंयत एतस्मिन्प्रतिं तिष्ठति॥ (६)

अस्थृरिगेषंभीष ज्येष्ठयुज्ञ इति बृहदंनुष्ठुष्छन्दः प्रतिष्ठिता नवं चाहाः———[१]
प्रातःसुवने वै गायत्रेण छन्दंसा त्रिवृते स्तोमाय ज्योतिर्दधंदेति
त्रिवृतां ब्रह्मवर्चसेनं पश्चद्शाय ज्योतिर्दधंदेति पश्चद्शेनौजंसा

प्रजनंनेनैकविश्शाय ज्योतिर्दर्धदेति स्तोमं एव तथ्स्तोमाय ज्योतिर्दर्धदेत्यथो स्तोमं एव स्तोमम्भि प्र णयिति यावन्तो वै स्तोमास्तावन्तः कामास्तावन्तो लोकास्तावन्ति ज्योती र्ध्येतावंत एव स्तोमानेतावंतः कामानेतावंतो लोकानेतावंनित ज्योती र्ध्यवं रुन्थे॥ (७)

ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वै यंजेत् योंऽग्निष्टोमेन् यजंमानोऽथ् सर्वस्तोमेन यजेतेति यस्यं त्रिवृतंमन्तर्यन्तिं प्राणाः स्तस्यान्तर्यन्ति

तावंन्तो लोकास्त्रयोंदश

सवस्तामन् यज्ञतात् यस्य त्रिवृतमन्त्यान्त प्राणाः स्तस्यान्तयान्त प्राणेषु मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यस्यं पश्चद्शमंन्त्यंन्तिं वीर्यं तस्यान्तर्यन्ति वीर्यं मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन यजमानो यजते यस्यं सप्तद्शमंन्त्यंन्तिं (८)

प्रजां तस्यान्तर्यन्ति प्रजायां मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन् यजमानो यजते यस्यैकिविश्शमंन्तर्यन्तिं प्रतिष्ठां तस्यान्तर्यन्ति प्रतिष्ठायां मेऽप्यंसदिति खलु वै यज्ञेन् यजमानो यजते यस्यं त्रिणवमंन्तर्यन्त्यृत् श्रृश्च तस्यं नक्षत्रियां च विराजंमन्तर्यन्त्यृतुषु मे-ऽप्यंसन्नक्षत्रियांयां च विराजीतिं (९)

खलु वै युज्ञेन यजंमानो यजते यस्यं त्रयस्त्रिष्ट्शमंन्तुर्यन्तिं देवतास्तस्यान्तर्यन्ति देवतांसु मेऽप्यंसुदिति खलु वै युज्ञेन यजमानो यजते यो वै स्तोमानामवमं पर्मतां गच्छन्तं वेदं पर्मतामेव गच्छिति त्रिवृद्धै स्तोमानामवमस्त्रिवृत्पर्मो य एवं वेदं परमतामेव गच्छिति॥ (१०)

स्प्रदेशमंन्तर्यन्तं विराजीति चतुंश्चत्वारि॰शबा१०॥————[३] अङ्गिरसो वै सत्रमासत् ते सुवर्गं लोकमायन्तेषा ५

ह्विष्मा ईश्च ह्विष्कृचाहीयेतान्तावंकामयेता र सुवर्गं लोकमियावेति तावेतं द्विरात्रमंपश्यतां तमाहंरतां तेनांयजेतां ततो वे तौ सुवर्गं लोकमैतां य एवं विद्वान्द्विरात्रेण यजंते सुवर्गमेव लोकमैति तावेतां पूर्वेणाऽहाऽगंच्छतामुत्तरेण (११)

अभिष्ठवः पूर्वमहंर्भवित् गित्रक्तरं ज्योतिष्टोमोऽग्निष्टोमः पूर्वमहंर्भवित् तेज्ञस्तेनावं रुन्धे सर्वस्तोमोऽतिरात्र उत्तर्ष् सर्वस्यास्ये सर्वस्यावंरुद्धे गायत्रं पूर्वेहुन्थ्सामं भवित् तेजो वै गायत्री गायत्री ब्रह्मवर्चसं तेजं एव ब्रह्मवर्चसमात्मन्धत्ते त्रैष्टुंभुमुत्तंर् ओजो वै वीर्यं त्रिष्टुगोजं एव वीर्यमात्मन्धत्ते रथन्तुरं पूर्वे (१२)

अह्न्थ्सामं भवतीयं वै रंथन्तरमस्यामेव प्रतिं तिष्ठति बृहदुत्तरेऽसौ वै बृहदुमुष्यांमेव प्रतिं तिष्ठति तदांहुः क्वं जगंती चानुष्ठुष्चेतिं वैखानसं पूर्वेऽह्न्थ्सामं भवित् तेन जगंत्यै नैतिं षोडुश्युत्तरे तेनांनुष्ठुभोऽथांहुर्यथ्संमानैं-ऽर्धमासे स्यातांमन्यत्रस्याह्नों वीर्यमन्नं पद्येतेत्यंमावास्यांयां पूर्वमहंभवत्युत्तंरस्मिन्नुत्तंरुन्नानैवार्धमासयौर्भवतो नानांवीर्ये भवतो हिवष्मंन्निधनं पूर्वमहंभविति हिवष्कृत्निधनमुत्तंरं प्रतिष्ठित्यै॥ (१३)

उत्तरेण रथन्तुरं पूर्वेऽन्वेकंवि॰शतिश्च॥१३॥_____[४]

आपो वा इदमग्रें सिल्लमांसीत्तस्मिन्यजापंतिर्वायुर्भूत्वाचंर्थ्स इमामंपश्यत्तां वंराहो भूत्वाहंरत्तां विश्वकंमां भूत्वा व्यंमादर्थ्साप्रंथत् सा पृथिव्यंभवृत्तत्पृथिव्ये पृथिवित्वन्तस्यांमश्राम्यत्प्रजापंतिः स देवानंसृजत् वसूँत्रुद्रानांदित्यान्ते देवाः प्रजापंतिमब्रुवन्त्र जांयामहा इति सौंऽब्रवीत् (१४)

यथाहं युष्मा इस्तप्सासृक्ष्येवं तपंसि प्रजनंनिमच्छध्वमिति तेभ्योऽग्निमायतेनं प्रायंच्छदेतेनायतेनेन श्राम्यतेति तैं-ऽग्निनायतेनेनाश्राम्यन्ते संवथ्सर एकां गामंसृजन्त तां वसुंभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यः प्रायंच्छन्नेता र रक्षध्वमिति तां वसंवो रुद्रा आदित्या अरक्षन्त सा वसुंभ्यो रुद्रेभ्यं आदित्येभ्यः प्राजायत् त्रीणि च (१५)

श्तानि त्रयंस्त्रि शतं चाथ सैव संहस्रतम्यंभवते देवाः प्रजा-पंतिमब्रुवन्थ्सहस्रेण नो याज्येति सौंऽग्निष्टोमेन वसूनयाजयत्त इमं लोकमंजयन्तचांददुः स उक्थ्येन रुद्रानयाजयतें-उन्तरिक्षमजयन्तचांददुः सोंऽतिरात्रेणांदित्यानयाजयतेंऽमुं लोकमंजयन्तचांददुस्तदन्तरिक्षम् (१६) व्यवैंर्यत् तस्मांद्रुद्रा घातुंका अनायत्ना हि तस्मांदाहुः शिथिलं वै मध्यममहंस्त्रिरात्रस्य वि हि तद्वैर्यतेति त्रैष्टुंभं मध्यमस्याह्र आज्यंम्भवित संयानांनि सूक्तानिं शश्सित षोड्शिनरं शश्स्तयह्रो धृत्या अशिंथिलं भावाय तस्मांत् त्रिरात्रस्यांग्निष्टोम एव प्रंथममहंः स्यादथोक्थ्योऽथांतिरात्र एषां लोकानां विधृत्यै त्रीणिंत्रीणि शतान्यंन्चीनाहमव्यंवच्छिन्नानि ददाति (१७)

पूषां लोकानामनु सन्तंत्यै दृशतं न विच्छिन्द्याद्विराजं नेद्विच्छिनदानीत्यथ् या संहस्रतम्यासीत्तस्यामिन्द्रंश्च विष्णुंश्च व्यायंच्छेता स इन्द्रोंऽमन्यतानया वा इदं विष्णुंः सहस्रं वर्क्षत् इति तस्यांमकल्पेतां द्विभाग इन्द्रस्तृतींये विष्णुस्तद्वा एषाभ्यनूँच्यत उभा जिंग्यथुरिति तां वा एतामंच्छावाकः (१८)

पुव शर्षस्त्यथ् या संहस्रतमी सा होत्रे देयेति होतांर् वा अभ्यतिरिच्यते यदंतिरिच्यते होतानांत्रस्यापयिता-थांहुरुन्नेत्रे देयेत्यतिरिक्ता वा एषा सहस्रस्यातिरिक्त उन्नेतर्त्विजामथांहुः सर्वेभ्यः सद्स्येभ्यो देयेत्यथांहुरुदाकृत्या सा वशं चरेदित्यथांहुर्ब्रह्मणे चाग्नीधे च देयेति (१९)

द्विभांगं ब्रह्मणे तृतींयमुग्नीधं ऐन्द्रो वै ब्रह्मा वैष्णुवों-ऽग्नीद्यथैव तावकंल्पेतामित्यथांहुर्या कंल्याणी बंहुरूपा सा देयेत्यथांहुर्या द्विंरूपोभ्यतंएनी सा देयेति सहस्रंस्य परिगृहीत्यै तद्वा एतथ्सहस्रस्यायंन सहस्र स्तोत्रीयाः सहस्रं दक्षिणाः सहस्रंसिमातः सुवर्गो लोकः सुवर्गस्यं लोकस्याभिजित्यै॥ (२०)

्रात् अराग्यातः सुनुषा रह्मचाः सुनुषास्य रह्मचायानास्यामास्यस्य (२०) अब्रवीच् तदन्तरिक्षन्ददात्यच्छावाकश्च देयेति सप्तचंत्वारिश्शच॥२०॥—————[५]

सोमो वै सहस्रंमिवन्द्त्तिमन्द्रोऽन्वंविन्द्त्तौ युमो न्यागंच्छ्तावंब्रवीदस्तु मेऽत्रापीत्यस्तु ही(३) इत्यंब्रूता १ स यम एकंस्यां वीर्यं पर्यपश्यिदयं वा अस्य सहस्रंस्य वीर्यं बिभूर्तीति तावंब्रवीदियं ममास्त्वेतद्युवयोरिति तावंब्रूता १ सर्वे वा एतदेतस्यां वीर्यम् (२१)

परिं पश्यामोऽ श्यामा हं रामहा इति तस्याम श्यामाहं रन्त् ताम् प्रावेशय्न्थ्सोमायो देहीति सा रोहिंणी पिङ्ग्लैकं हायनी रूपं कृत्वा त्रयंस्त्रिश्यता च त्रिभिश्चं श्रतेः सहोदैत्तस्माद्रोहिंण्या पिङ्गलयैकं हायन्या सोमंं क्रीणीयाद्य एवं विद्वान्रोहिंण्या पिङ्गलयैकं हायन्या सोमंं क्रीणाति त्रयंस्त्रिश्यता चैवास्यं त्रिभिश्चं (२२)

श्तैः सोमंः क्रीतो भंवति सुर्कीतेन यजते ताम्पस् प्रावेशयन्निन्द्रायोदेहीति सा रोहिणी लक्ष्मणा पष्ठौही वार्त्रघी रूपं कृत्वा त्रयंश्चिश्शता च त्रिभिश्चं श्तैः सहोदैत्तस्माद्रोहिणीं लक्ष्मणां पष्ठौहीं वार्त्रघीं दद्याद्य एवं विद्वान्नोहिणीं लक्ष्मणां पष्ठौहीं वार्त्रघीं ददाति त्रयंश्चिश्शचैवास्य त्रीणिं च श्तानि सा दत्ता (२३) तस्मांत (२४)

इति ब्रूयादथान्यां ब्रूयादियं ममेति तथांस्य तथ्सहस्रमप्रंतिगृहीतं भवत्युभयतपुनी स्यात्तदांहुरन्यतपुनी स्याध्यहस्रं पुरस्तादेतमिति यैव वर्रः (२५) कल्याणी रूपसंमृद्धा सा स्याथ्सा हि वरः समृद्धौ तामुत्तंरेणाग्नींध्रं पर्याणीयाहवनीयस्यान्तें द्रोणकलशमवं घ्रापयेदा

भवति तामफ्सु प्रावेशयन् यमायोदेहीति सा जरंती

मूर्खा तंज्जघन्या रूपं कृत्वा त्रयंस्नि शता च त्रिभिश्चं शतैः सहोदैत्तस्माञ्जरंतीं मूर्खां तंज्जघन्यामंनुस्तरंणीं कुर्वीत य एवं विद्वाअरेतीं मूर्खा तंज्जघुन्यामंनुस्तरंणीं कुरुते त्रयंस्त्रि शचैवास्य

त्रीणिं च शतानि सामुष्मिं ह्योके भंवति वागेव संहस्रत्मी

वरो देयः सा हि वर्रः सहस्रमस्य सा दत्ता भवति तस्माद्वरो न प्रंतिगृह्यः सा हि वर्रः सहस्रंमस्य प्रतिगृहीतं भवतीयं वर

जिंघ्र कलशं मह्युरुधांरा पर्यस्वत्या त्वां विशन्त्वन्दंवः समुद्रमिव सिन्धंवः सा मां सहस्र आ भंज प्रजयां पृशुभिः सुह पुनुर्मा विंशताद्रयिरितिं प्रजयैवैनं पशुभीं रय्या सम् (२६) अर्धयति प्रजावाँन्पशुमात्रंयिमान्भंवति य एवं वेद तयां

सहाग्रीं प्रेत्यं पुरस्तांत्प्रतीच्यां तिष्ठंन्त्यां जुह्यादुभा जिंग्यथुर्न परां जयेथे न परां जिग्ये कतरश्चनैनोः। इन्द्रंश्च विष्णो यदपंस्पृधेथां त्रेधा सहस्रं वि तदैरयेथामितिं त्रेधाविभक्तं वै त्रिरात्रे सहस्र र साह्स्रीमेवेनां करोति सहस्रंस्येवेनां मात्रांम् (२७)

करोति रूपाणि जुहोति रूपैरेवैना समर्थयित तस्यां उपोत्थाय कर्णमा जंपेदिडे रन्तेऽदिते सरंस्वति प्रिये प्रेयसि महि विश्वंत्येतानि ते अघ्निये नामांनि सुकृतंं मा देवेषुं ब्रूतादितिं देवेभ्यं एवैनमा वेदयत्यन्वेनं देवा बुंध्यन्ते॥ (२८)

पुतदेतस्यां वीर्यमस्य त्रिभिश्चं दत्ता संहस्रत्मी तस्मदिव वर्ः सं मात्र्मेकान्नचंत्वारिर्श्चां॥२८॥[६]
सहस्रत्म्यां वै यजमानः सुवर्गं लोकमेति सैनर्ं सुवर्गं

सहस्रतस्या व यजमानः सुव्ग लाकमात् सन् सुव्ग लोकं गंमयति सा मां सुव्गं लोकं गंमयेत्यांह सुव्गमेवेनं लोकं गंमयति सा मा ज्योतिष्मन्तं लोकं गंमयेत्यांह ज्योतिष्मन्तमेवेनं लोकं गंमयति सा मा सर्वान्युण्याँ होकान्गंमयेत्यांह सर्वानेवेनं पुण्याँ होकान्गंमयति सा (२९)

मा प्रतिष्ठां गंमय प्रजयां प्रशुभिः सह पुनुर्मा विंशताद्र्यिरितिं प्रजयेवेनं प्रशुभी र्य्यां प्रतिष्ठापयति प्रजावांन्पशुमात्रंयिमान्भंवति य एवं वेद् तामुग्नीधे वा ब्रह्मणे वा होत्रे वोद्गात्रे वांध्वर्यवे वा दद्याथ्सहस्रमस्य सा दत्ता भंवति सहस्रमस्य प्रतिंगृहीतं भवति यस्तामविंद्वान् (३०)

प्रतिगृह्णाति तां प्रति गृह्णीयादेकांसि न सहस्रमेकां त्वा भूतां प्रति गृह्णामि न सहस्रमेकां मा भूता विश मा सहस्रमित्येकांमेवैनां भूतां प्रतिं गृह्णाति न सहस्रं य एवं वेदं स्योनासिं सुषदां सुशेवां स्योना मा विंश सुषदा मा विंश सुशेवा मा विंश (३१)

इत्यांह स्योनेवेन र सुषदां सुशवां भूता विंशति नैन र हिनस्ति ब्रह्मवादिनों वदन्ति सहस्रं सहस्रतम्यन्वेती(३) संहस्रतमी र सहस्रा(३)मिति यत्प्राची मृथ्यु जेथ्सहस्र र सहस्रतम्यन्वेती(३) सहस्रतम्यन्वेयात्तथ्सहस्रं मप्रज्ञात्र संवर्गं लोकं न प्रजानीयात्प्रतीची मृथ्युं जिति ता र सहस्रमन् पूर्यावर्तते सा प्रजानती सुंवर्गं लोकमेति यजंमानम्भ्युथ्युं जिति क्षिप्रे सहस्रं प्रजायत उत्तमा नीयते प्रथमा देवान्यं च्छति॥ (३२)

लोकान्गंमयति सार्विद्वान्थ्सुशेवा मार्विश् यजंमानं द्वादेश च॥३२॥————[७]

अत्रिरददादौर्वाय प्रजां पुत्रकामाय स रिरिचानी-ऽमन्यत् निर्वीर्यः शिथिलो यातयामा स एतं चंतूरात्रमंपश्यत् तमाहंर्त्तेनांयजत् ततो वै तस्यं चत्वारो वीरा आजायन्त सुहोता सूँद्गाता स्वंध्वर्युः सुसंभेयो य एवं विद्वाः श्रेतूरात्रेण यर्जत् आस्यं चत्वारो वीरा जायन्ते सुहोता सूँद्गाता स्वंध्वर्युः सुसंभेयो ये चंतुर्विर्शाः पर्वमाना ब्रह्मवर्च्सं तत् (३३)

य उद्यन्तः स्तोमाः श्रीः सात्रिः श्रद्धादेवं यजमानं चृत्वारि वीर्याणि नोपानम्न्तेजं इन्द्रियं ब्रह्मवर्चसमृन्नाद्यः स एताः श्वतुर्श्वतुष्टोमान्थ्सोमानपश्यत्तानाहं र्त्तैरंयजत् तेजं एव प्रंथमेनावांरुन्थेन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्च्सं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन् य एवं विद्वा १ श्वतुरश्चतुंष्टोमान्थ्सोमानाहरंति तैर्यजंते तेजं एव प्रंथमेनावं रुन्थ इन्द्रियं द्वितीयेन ब्रह्मवर्च्सं तृतीयेनान्नाद्यं चतुर्थेन् यामेवात्रिर्ऋद्धिमार्भोत्तामेव यजंमान ऋध्नोति॥ (३४)

जमदंग्निः पृष्टिकामश्चतूरात्रेणांयजत् स एतान्योषार्थं अपुष्यत्तस्मांत्पिलृतौ जामदंग्नियौ न सं जांनाते एतानेव पोषांन्युष्यित् य एवं विद्वार्थश्चंतूरात्रेण यजंते पुरोडाशिन्यं उपसदों भवन्ति पृशवो वै पुरोडाशंः पृश्नेवावं रुन्धेऽत्रं वै पुरोडाशो-ऽत्रंमेवावं रुन्धेऽत्रादः पंशुमान्भवित् य एवं विद्वार्थश्चंतूरात्रेण

यजंते॥ (३५)

संव्थ्यरो वा इदमेकं आसीथ्सोंऽकामयत्त्र्रिश्सृंजेयेति स एतं पंअरात्रमपश्यत्तमाहर्त्तेनायजत् ततो वै स ऋतूनंसृजत् य एवं विद्वान्पंअरात्रेण यजेते प्रैव जायते त ऋतवंः सृष्टा न व्यावंर्तन्त त एतं पंअरात्रमंपश्यन् तमाहर्न्तेनायजन्त ततो वै ते व्यावंर्तन्त (३६)

य एवं विद्वान्पंश्चरात्रेण यजंते वि पाप्मना भ्रातृंव्येणा वंतिते सार्वसेनिः शौचेयोंऽकामयत पशुमान्थ्स्यामिति स एतं पंश्चरात्रमाहंरत्तेनांयजत् ततो वै स सहस्रंं पृशून्प्राप्नोद्य एवं विद्वान्पंश्वरात्रेण यजंते प्र सहस्रं पुशूनांप्रोति बबुरः प्रावाहिणिरकामयत वाचः प्रविदिता स्यामिति स एतं पंश्वरात्रमा (३७)

अहुर्त्तेनायजत् ततो वै स वाचः प्रविद्ताभेवद्य एवं विद्वान्पश्चरात्रेण यजेते प्रविद्तिव वाचो भेवत्यथों एनं वाचस्पतिरित्याहुरनांप्तश्चतूरात्रोऽतिरिक्तः षड्रात्रोऽथ् वा एष सं प्रति यज्ञो यत्पश्चरात्रो य एवं विद्वान्पश्चरात्रेण यजेते सम्प्रत्येव युज्ञेनं यजते पश्चरात्रो भेवति पश्च वा ऋतवंः संवथ्सरः (३८)

ऋतुष्वेव संवथ्सरे प्रति तिष्ठत्यथो पश्चाक्षरा पृद्धिः पाङ्को यज्ञो यज्ञमेवावं रुन्धे त्रिवृदंग्निष्टोमो भवित तेजं एवावं रुन्धे पश्चद्दशो भवितीन्द्रियमेवावं रुन्धे सप्तद्दशो भवित प्रजापंतरास्य अथो प्रैव तेनं जायते पश्चिव्श्वांऽग्निष्टोमो भवित प्रजापंतरास्य महावृतवांनृज्ञाद्यस्यावंरुद्धौ विश्वजिथ्सवंपृष्ठोऽतिरात्रो भवित सर्वस्याभिजिंत्यै॥ (३९)

ते व्यावेर्तन्त प्रवदिता स्यामिति स एतं पंश्चगुत्रमा संवथ्सरोऽभिजित्ये॥३९॥———[१०]

देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रसिवेऽिश्वनौर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्तौभ्यामा दंद इमामंगृभ्णन्नश्नामृतस्य पूर्व आयुंषि विदर्थेषु कव्या। तयां देवाः सुतमा बंभूवुर्ऋतस्य सामैन्थ्सरमारपंन्ती। अभिधा असि भुवंनमिस यन्तासि धुर्तासि सौऽिग्ने वैश्वानुरः सप्रथसं गच्छु भूतेभ्यः॥ (४०)

विभूर्मात्रा प्रभूः पित्राश्वोऽसि हयोऽस्यत्योऽसि नरोऽस्यर्वासि

सप्तिरिस वाज्यंसि वृषांसि नृमणां असि ययुर्नामां स्यादित्यानां पत्वान्विह्यग्नये स्वाहा स्वाहें न्द्राग्निभ्या इस्वाहा प्रजापंतये स्वाहा विश्वेंभ्यो देवेभ्यः स्वाहा सर्वांभ्यो देवेतांभ्य इह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमितिः स्वाहा भूरंसि भुवे त्वा

भव्यांय त्वा भविष्युते त्वा विश्वेभ्यस्त्वा भूतेभ्यो देवां आशापाला एतं देवेभ्योऽश्वं मेधांय प्रोक्षितं गोपायत॥ (४१)

रिनः स्वाहा द्वाविर्शतिश्वावशः॥————[१२]

आयंनाय स्वाहा प्रायंणाय स्वाहों द्वावाय स्वाहो द्वंताय स्वाहां शूकाराय स्वाहा शूकृताय स्वाहा प्रायंणाय स्वाहा प्रताय स्वाहा ऽऽपलांयिताय स्वाहा ऽऽवल्गंते स्वाहां परावल्गंते स्वाहां ऽऽयते स्वाहां प्रयते स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४२)

अर्थन्योत्तंरम् प्पति (७२)
अर्थन्योत्तंरम् प्पति पित्रियं पित्रियं पित्रियं स्वाहां वायवे स्वाहापां मोदाय स्वाहां

सिवत्रे स्वाहा सरंस्वत्ये स्वाहेन्द्रांय स्वाहा बृह्स्पतंये स्वाहां मित्राय स्वाहा वरुणाय स्वाहा सर्वस्मे स्वाहां॥ (४३)

पृथिव्यै स्वाहाऽन्तिरक्षाय स्वाहां दिवे स्वाहा सूर्याय स्वाहां चन्द्रमंसे स्वाहा नक्षंत्रेभ्यः स्वाहा प्राच्यै दिशे स्वाहा दक्षिणायै दिशे स्वाहा प्रतीच्यै दिशे स्वाहां प्रतीच्यै दिशे स्वाहां प्रतीच्यै दिशे स्वाहां दिग्भ्यः स्वाहांऽवान्तरिदशाभ्यः स्वाहा समाभ्यः स्वाहां श्रुरुद्धः स्वाहांऽहोरात्रेभ्यः स्वाहांऽधमासभ्यः स्वाहा मासैभ्यः स्वाहत्भ्यः स्वाहां संवथ्सराय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहा॥ (४४)

पृथिव्ये स्वाह्य स्वाह्य स्वाह्यं दिवे स्वाह्य स्वाह्यं स्

ऽऽतुपाय स्वाहाऽरंण्याय स्वाहां सुवृर्गाय स्वाहां लोकाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहां॥ (४६)

भुवों देवानां कर्मणापसर्तस्यं पृथ्यांसि वसुंभिर्देविभिर्देवतंया गायत्रेणं त्वा छन्दंसा युनज्मि वसन्तेनं त्वर्तुनां हृविषां दीक्षयामि रुद्रेभिर्देविभिर्देवतंया त्रैष्टुंभेन त्वा छन्दंसा युनज्मि ग्रीष्मेणं त्वर्तुनां हृविषां दीक्षयाम्यादित्येभिर्देविभिर्देवतंया जागंतेन त्वा छन्दंसा युनज्मि वर्षाभिरत्वर्तुनां हृविषां दीक्षयाम्याविश्वेभिर्देविभिर्देवतयानुष्टुभेन त्वा छन्दंसा युनज्मि (४७)

श्रदाँ त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयाम्यिङ्गिरोभिर्देविभिर्देवतया पाङ्केन त्वा छन्दंसा युनिज्म हेमन्तिशिश्चराभ्यां त्वर्तुनां ह्विषां दीक्षयाम्याहं दीक्षामंरुहमृतस्य पत्नीं गायत्रेण छन्दंसा ब्रह्मणा चर्तर सत्येऽधार सत्यमृतेऽधाम्। महीमू षु सुत्रामाणिमह धृतिः स्वाहेह विधृतिः स्वाहेह रन्तिः स्वाहेह रमंतिः स्वाहा॥ (४८)

र्ड्ङ्काराय स्वाहें कृताय स्वाहा ऋन्दंते स्वाहां ऽव्ऋन्दंते स्वाहा प्रोथंते स्वाहां प्रप्रोथंते स्वाहां गृन्थाय स्वाहां प्राताय स्वाहां प्राणाय स्वाहां व्यानाय स्वाहांऽपानाय स्वाहां सन्दीयमानाय स्वाहा सन्दिताय स्वाहां विचृत्यमानाय स्वाहा विचृत्ताय स्वाहां पलायिष्यमांणाय स्वाहा पलायिताय स्वाहोंपर इस्यते स्वाहोपंरताय स्वाहां निवेक्ष्यते स्वाहां निविशमांनाय स्वाहा निविष्टाय स्वाहां निषथ्स्यते स्वाहां निषीदंते स्वाहा निषंण्णाय स्वाहां (४९)

आसिष्यते स्वाहाऽऽसीनाय स्वाहांऽऽसिताय स्वाहां निपथ्स्यते स्वाहां निपद्यंमानाय स्वाहा निपन्नाय स्वाहां शयिष्यते स्वाहा शयांनाय स्वाहां शयिताय स्वाहां सम्मीलिष्यते स्वाहां सम्मीलंते स्वाहा सम्मीलिताय स्वाहां स्वपस्यते स्वाहां स्वपते स्वाहां सुप्ताय स्वाहां प्रभोथ्स्यते स्वाहां प्रबुध्यंमानाय स्वाहा प्रबुद्धाय स्वाहां जागरिष्यते स्वाहा जाग्रंते स्वाहां जागरिताय स्वाहा शुश्रूषमाणाय स्वाहां शृण्वते स्वाहां श्रुताय स्वाहां वीक्षिष्यते स्वाहां (५०)

वीक्षंमाणाय स्वाह् वीक्षिंताय स्वाहां स॰हास्यते स्वाहां स्अिहांनाय स्वाहोजिहांनाय स्वाहां विवर्ण्यते स्वाहां विवर्तमानाय स्वाहा विवृत्ताय स्वाहोत्थास्यते स्वाहोत्तिष्ठंते स्वाहोत्थिताय स्वाहां विधिवष्यते स्वाहां विधून्वानाय स्वाहा विधूंताय स्वाहोत्क्रं स्याहोत्क्रामंते स्वाहोत्क्रामंते स्वाहोत्क्रामंते स्वाहां चङ्कम्प्यमाणाय स्वाहां चङ्कम्प्रमाणाय स्वाहां चङ्कम्प्रमाणाय स्वाहां कण्डूयिप्यते स्वाहां कण्डूयमानाय स्वाहां कण्डूयिताय स्वाहां निकिषिष्यते स्वाहां निकषमाणाय स्वाहां निकषिष्यते स्वाहां निकषमाणाय स्वाहा निकषिताय स्वाहा यदित् तस्मै स्वाहा

यत्पिबंति तस्मै स्वाहा यन्मेहंति तस्मै स्वाहा यच्छकृंत्करोति तस्मै स्वाहा रेतंसे स्वाहाँ प्रजाभ्यः स्वाहाँ प्रजनंनाय स्वाहा सर्वस्मै स्वाहाँ॥ (५१)

33]

अग्नये स्वाहां वायवे स्वाहा सूर्याय स्वाहृतंमंस्यृतस्यतंमंसि सत्यमंसि सत्यस्यं सत्यमंस्यृतस्य पन्थां असि देवानां छायामृंतस्य नाम् तथ्सत्यं यत्त्वं प्रजापंतिरस्यिष् यदंस्मिन्वाजिनीव शुभः स्पर्धन्ते दिवः सूर्येण विशोऽपो वृंणानः पंवते कृव्यन्पृशुं न गोपा इर्यः परिजमा (५२)

प्रजनंनं प्रातः सब्ने वै ब्रंह्मबादिनः स त्वा अङ्गिरस् आणो वै सोमो वे संहम्रतम्याऽत्रिर्जुमदिग्निः संबथ्सरो देवस्यं विभूरायंनायात्रये पृथिव्या अग्रये पृथिव्ये भुवं ईङ्कारायाऽप्रये वायवे सूर्याय वि२शृतिः॥२०॥ प्रजनंनुमङ्गिरसः सोमो वे प्रतिगृह्णाति वीभूवीक्षंमाणाय् द्विपंश्चाशत्॥५२॥

प्रजनेनं परिज्मा॥

हरिः ॐ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां सप्तमकाण्डे प्रथमः प्रश्नः समाप्तः॥७-१॥

Begin generated on April 28, 2025

Downloaded from

♦ http://stotrasamhita.github.io | • StotraSamhita | Credits